

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פייגרו

יורקשייר טרייר

סועד ב. מקסים

אל תיתן לפרעושים לחיות, הם הורגים את הכלב שלך

פרעושים וקרציות, בחוץ של 20%, לא פחות! אם הטפילים רבים מדי, אין מנוס מתיגלחת הגונה של השיער כולו.

אין חשבו יותר מסירוק והברשה של הפרווה מדי יום. אך החשוב מכל הוא אופן האיבוק: חשבת לפזר את האבקה על הפרווה כמו שאתה מפזר מלח? או, כאן טעית. אתה צריך לדעת שהאבקה צריכה לבוא במגע עם העור! הרי את הפרווה ביד שמאל, בניגוד לכיוון צמיחתה — וביד ימין פזר על העור והברש הלאה. הברש היטב את כל אזורי הגוף, כולל הזנב והרגליים, לא כולל הראש. היזהר שלא תפגע בעיניים!

אל תוריד את האבקה אחרי האיבוק, תן לכלב להינות מפעור לתה, ושיהיה לו לבריאות.

אם אין לך קוף פרטי, כמו זה שבתמונה, המלקט פרעושים מאוזני הכלב, תצטרך לעשות זאת לבדך. במוג האוויר השרבי שלנו מפליאים הפרעושים והקרציות מכתם בכלבים ובחתולים. התרבותם מהירה להחריד: משבוע עד לעשרה ימים צץ לו דור חדש המונה אלפי טפילים, והם מוצצים את דמו של הכלב, גורמים לו גרדות מענות, נשירה מוגברת, אנמיה ועוד צרות נוראות — בקיצור, הם פשוט הורגים אותו. ונוסף לכל זה, מצטיינות הקרציות בהעברת מחלות. והפרעושים? האם נעים למישהו לראותם קופצים על הקירות ומכבדים את הרגישים בינינו בעקיצות הגונות? כדי למנוע את מחוללהמוות של הקרציות והפרעושים יש לעשות טיפול שיגרתי. אבק את הכלב כל שבוע באבקה נגד

לא כל אחד יכול להרשות לעצמו לא כל במקום, המיסעדה הידועה שבפרס. אבל אחת הלקוחות הקבועות של מקסים הודתה כי כלב הירקשייר טרייר שלה זכה לאכול שם. היא פשוט הבריחה אותו מתחת למעיל המיגן שלה, כי המיסעדה עדיין מחזיקה במדיניות המיושנת, שאר סרת להכניס כלבים.

ואומנם, אם ישנו כלב שכבש לו מער מד בחברה הגבוהה של פאריס, הרי זה הכלב מגזע הירקשייר טרייר. כלב זעיר זה, הדומה לצינוראווה, בעל הפרווה היר הובה או הכסופה, הפך אביזר אופנתי ומחמד עיניהם של האנשים היפים. גבי רותיו נמנות עם הטיפוס הבלונדי, הגבוה והמחוטב, והוא תלוי באלגנטיות נוקשלאר טית על מרפק מעודן, או מציץ מתיק של בית האופנה לואי ויטון — הצי עקה האחרונה בתיקי נסיעות.

מקורו של כלב מיוחס זה פשוט ביו תר: מומחי גידול בריטיים מעידים כי בירקשייר גידלו אותו כדי לגרש עכברים מן המיכרות, או כדי להריח ולהזהיר מד ראש מפני גזים רעילים. היום הוא נהנה ממעמד אריסטוקרט בגימלאות. העבודה היחידה שבה מעסיקים אותו היא קישוט לצילומי אופנה, או בן לוויה דקורטיבי ל נשים כמו הדוכסית ד'אורליאן או הנסיכה קארולין ממונאקו (לת יש גם כלב שמירה מובהק, הרועה הגרמני הענק שלה).

הילדים מראים עלי באצבע: הנה רוצחת הכלבים!

מדור כתבה על כלב בוקטר בשם סער שגדרס באיוור נווה-ירסקו ברמת-השרון, ומת מפצעיו. כתבתם שהשכנה שפגעה בסער לא הגישה לו עזרה ולכן מת הכלב.

ראיתם בכך התנהגות אכזרית עד כדי כך, שהרגשתם צורך לספר על כך בעיי תון. אומנם לא כתבתם פרטים מדויקים, אך בנווה-ירסקו כל אחד יודע למי שייך ה כלב ומי היא הנהגת.

על הכתבה נודע לי מפי שכנה. את האשמה שמעתי מפי שכנים כעבור ימים מספר, ואמרת לי להם שאני חפה מפשע, ולא יודעת מאומה על כך. אולם הם ממשיכים בהאשמות והופכים את חיי לגיהנום. בעלת הכלב וילדיה עומדים ומצביעים עלי באצבע, כשאני עוברת ברחוב, ואומרים: „הנה הרוצחת שהרגה את הכלב.“ גם לי יש כלב, ויעידו עלי השכנים האחרים: האם אני רוצחת כל בים?

חשבת ששם הזמן יקטן הכאב והתנהגותם תשתפר, אך לצערי הדבר הפוך. אם הייתי יודעת ומרגישה שפגעתי ב כלב, בוודאי שהייתי מנסה להגיש לו עזרה-ראשונה. אך נגיד שלא הרגשתי או התבלבלתי וברחתי (גם זה יכול לקרות לבן-אנוש). האדם או האנשים שראו שהכלב נפגע, למה הם לא הגישו לו עזרה? במקום זה הם הלכו הביתה, טילפנו מיד אחרי כך למישפחת ריזאלי, בעלת הכלב, והאשימו אותי בהתנהגות גרועה. רציתי לדבר עם העדים, אך אף אחד אינו רוצה לומר לי את שםם. אולי הם טעו בזיהוי האדם או האוטו?

אני פונה אליכם בבקשה לפרסם את הצד השני של הסיפור, הצד שלי, ואת השאלות ששאלתי. אולי האנשים שראו את המעשה יסבירו את התנהגותם. נורית ארעזי, רמת-השרון

אם בזה את מיכתבה של נורית ארעזי, החושפת את עצמה ומגלה מה עבר עליה כתוצאה מכתבה זו. כותבת דנו נורית:

לפני כשלושה חודשים התפרסמה ב

בגיליון העולם הזה 2272 סיפרנו על כלב שנפגע ומת, והתרענו על התופעה של פגע וברח. לא נקבנו בשם הפוגעת וכן לא בשםם של הנפגעים כי לא באנו לשמש שופטים. רצינו להוקיע את המ כה הנפוצה והמחרידה הזאת. אנו מבי

תעודות היוחסין

אחת מקוראותינו שואלת: „נאמר לי כי כלב עם תעודת יוחסין מגזע מסויים מחירו 500 שקל, ואותו כלב בלי תעודות, מחירו 300 שקל. על פי מודעות בעיתונים פניתי למיספר מוכרי כלבים והנה נתגלו לי שני סוגי תעודות: תעודות יוחסין המסופקות על-ידי הי"ל ותעודות רישום המסופקות על-ידי אה"ל. האם התעודות באותה הרמה? ההבדל לים במחיר משמעותיים!“

תשובתנו: כלבים בעלי שושלת יוחסין, שברשות בעליהם תעודות יוחסין המאושרות על-ידי הי"ל (האגודה הישראית לכלבנות) הם כלבים גיועיים, שי היגד בטוח בטוה-ההגזע שלהם, לכן מחיר רם גבוה.

תעודות רישום אינן אומרות מאומה. כל דיכפין יכול להוציאן ולהכריז „זה פודל“, „זה רועה גרמני“, בלי כל אפירות לדעת את שושלת היוחסין האמיתית שלו. מבחינת יוחסין, על כן, תעודות אלה אינן אומרות מאומה. בחוק החדש לצרכנות, שמגן על הצרכן מפני רמאויות, אין עדיין סעיף הדן בק נייה ומכירה של כלבים גיועיים. לכן אנו מוצאים כאן את המקום להתריע מפני עסקי תעודות רישום למיניהם. אנו מדגישים כי בלי שום קשר לגזע או ליוחסין אנו רואים בכל כלב חבר נאמן, אהוב ובן מישפחה, אבל אין כל סיבה להפקיע מחירים על סמך תעודה כוזבת.

